

آل یا آر در آخر کلمات

در جزء علامانی که در آخر کلمات فارسی برای معنی خاص بکار میرفته و امروزه متروک است کلمه آل را می بینیم که گاهی هم بصورت آر دیده میشود (این آر را نباید به آر در آخر کلمه دادار و امثال آن اشتباه نمائیم)
این علامت در لغات معدودی برای معانی زیر بکار برده شده :

۱- بیان تشبیه : چنگال (شبیه بچنگ) - کوبال بمعنی گرزبزرگ (شبیه بکوه)
زنگار (شبیه زنگ)

۲- بیان نسبت : بنگال بمعنی پنجه (منسوب به پنج) - کفتار (منسوب بکفت)

۳- علامت مکان : گودال (جای گود) - دنبال (جای دم)

۴- علامت آلت و سبب : پوشال (آلت پوشش)

۵- علامت تصغیر : دنگال (دنگ کوچک) - زنگال (زنگ کوچک) که در

لهجه امروزه زنگول و زنگوله میگویند . (اساساً باید دانست که صدای (آ) در لهجه های معلی به (او) و (ای) بدل میشود : خانه = خونه . نهاد = نهید ، افتاد = افتید)

۶- دارا بودن چیزی : بنگال (دارای بنگ) - هنجار (دارای هنگ و ترتیب) ط .